

RADITI JE ZAMORNO (2)

Da pređe ulicu i pobegne od kuće
može samo mladić, ali ovaj čovek što luta
po ceo dan ulicama, nije više mladić
i ne beži od kuće.

Ima leti popodneva
kad su čak i trгови prazni, opruženi
pod suncem na zalasku, i ovaj čovek, što stiže
jednom alejom s beskorisnim biljem, zaustavlja se.
Vredi li biti sam, i biti sve usamljeniji?
Samo lutati tako, ulice i trгови
su prazni. Trebalo bi zaustaviti neku ženu,
popričati i nagovoriti je na zajednički život.
Inače, čovek priča sam. Zato i pijanci,
noću, zapodenu razgovor i izlažu
planove za ceo svoj život.

Nije sigurno da ćete, čekajući na praznom trgu,
sresti nekog, ali ko luta ulicama
zastaje svaki čas. Kad bi ih bilo dvoje,
i da hodaju tako ulicom, kuća bi bila
tamo gde je ta žena, i vredelo bi.
Kad padne noć, trg opusti
i ovaj čovek, što prolazi, ne vidi kuće
od beskorisnih svetala, ne podiže oči:
oseća samo pločnik koji su napravili drugi ljudi,
grubih ruku, kao što su njegove.
Nije pravedno ostati sam na praznom trgu.
Naći će se sigurno ta žena na ulici
koja bi, zamoljena, htela da pomogne u kući.